

Děkanská zpráva č. 7

ARCHIV PODKLADŮ

Děkanská zpráva č. 7 –
závěrečná, 1.1.1999 –
21.1.2000

Závěrečná děkanská zpráva navazuje sice svým uspořádáním na zprávy předchozí, ale vzhledem k tomu, že je posledním písemným vyjádřením mým a mého kolegia, lze očekávat výraznější podíl bilančních prvků a úvah, z nichž některé se mohou vztahovat vlastně na celou dobu působení odcházejícího vedení nebo přinejmenším na různá období či momenty tohoto působení. 31. leden 2000 je posledním dnem „starého“ kolegia, dnem předání „šefatury“ vedení novému, v čele s novým děkanem Doc. RNDr. Petrem Kolářem, CSc.

1. Postavení FF UK

Musím především připomenout svůj základní nezdár. Navzdory koordinovanému úsilí všech děkanů a děkanek filozofických fakult ČR se nepodařilo zvýšit koeficient zrcadlící náročnost studia, a tak na fakultě nezbylo nic jiného, nežli se – v získávání peněz – soustředit na vnitřní cesty, na vnitřní možnosti, ať už to byly různé formy doplňkové činnosti na jedné straně a dosti drastická úsporná opatření na straně druhé: ta se vztahují především k roku 1999 a já se za ně akademické obci FF UK výslovně omlouvám, ale spěchám podotknout, že tyto vnitřní cesty nebyly neúspěšné: „vnitřní dluh“, počitatelný v desítkách milionů, je nyní na konci našeho funkčního období snížen na pouhý milion a já bych rád poděkoval hospodářské složce FF UK, speciálně tajemníkovi fakulty Ing. E. Borovianovi. Doufám však, že nízký koeficient, či lépe řečeno, fakulta není k nízkému koeficientu odsouzena navždy, ale jakýkoliv pokus podle mé – jistě limitované zkušenosti – bude muset vycházet z jednotlivých programů, nikoliv z fakulty jako celku. Druhý moment, jež bych rád

zdůraznil, je spjat s diskontinuitou mého kolegia, diskontinuitou, do níž se promítly spory s akademickým senátem, jež měly v uplynulém roce dvojí podobu: šlo jednak o nesoulad v dohadách o odpovědnost za implementaci nového zákona, vstoupivšího v platnost 1.1.1999, jednak o cesty nápravy, kontroly rekonstrukce hospodářského provozu Filozofické fakulty. Je pravda, že – ostatně v souladu s auditorskou zprávou a kontrolním protokolem rektorátu – se ekonomická složka FF UK nezachovala právě nejrozumněji a nejkorektněji v nakládání s penězi, ale je také pravda, že k žádné defraudaci nedošlo. Ani ona podezřelá faktura v hodnotě 50 000 Kč, jež mě vedla k podání trestního oznámení v červnu 1999, nedospěla k žádoucím výsledkům. Prostě, podle dosavadních výsledků kriminalistického vyšetřování nelze říci, že by došlo k nějakému zcizení. Obě zmíněné podoby sporů mých a mého kolegia se senátem vidím či snažím se vidět s určitým odstupem realisticky. Jsem si vědom svého podílu viny, svých ne vždy dostatečných reakcí na rozličná usnesení senátu, na druhé straně se však nedokážu ubránit výtkám na jeho adresu: vytýkám AS určitou netrpělivost, nedostatek poshovění, málo velkorysosti s ohledem na „pomalý“ časový průběh jak identifikace, tak i řešení ekonomických potíží, naproti tomu musím ocenit vstřícnost a pochopení vrcholných představitelů UK: p. rektora Malého, p. prorektora Wilhelma a p. kvestora Kubíčka, a to až po půjčku na vybavení rekonstruovaného Šporkova paláce. Vytýkám rovněž senátu některá příliš horlivá opatření v našich předpisech, opatření, jež nový zákon vůbec nepředpokládá.

2. Výběrová řízení

Situace v kalendářním roce 1999 byla v zásadě identická se situací předchozích let. Připomeňme, že v roce 1998 bylo do pracovního poměru na základě konkursního řízení přijato 15 pracovníků a rovněž tajemník FF UK Ing. E. Borovian za Ing. Yvonu Brabcovou, jež odešla v dubnu 1999 na mateřskou dovolenou. Někteří pracovníci, vybraní na základě výběrového

řízení, nastoupili pouze na částečný pracovní poměr (např. na Kat. sociologie Mgr. P. Burdová – 4,25 hod. denně, do Ústavu translatologie Mgr. T. Svoboda – 4,25 hod. denně, do Ústavu českého jazyka a teorie komunikace Mgr. R. Kotková – 4,25 hod. denně). Opakovaně bylo vypsáno výběrové řízení na obsazení místa tajemníka a rovněž se muselo opakovat výběrové řízení na Kat. sociologie pro obor – metody výzkumu a aplikovanou sociologii. Na Kat. pedagogiky pro obor – srovnávací pedagogika se nepřihlásil žádný uchazeč, proto se bude vypsání výběrového řízení také opakovat. Fyzický stav pracovníků v roce 1999, ve srovnání s rokem 1998 (744 prac.), se mírně zvýšil na 749 pracovníků, přestože přepočtený stav pracovníků se snížil přibližně o 10 pracovníků, tj. na 632 pracovníků. Projevilo se zde především snížení pracovních úvazků u akademických pracovníků, kteří dosáhli věku 65 let. Z rozhodnutí děkana byly prodlouženy pracovní poměry 64 akademických pracovníků na částečný pracovní úvazek. U vedoucích pracovišť byl snížen pracovní úvazek na 8 hod. denně, při prvním prodloužení pracovního poměru (nad 65 let) se úvazek pohyboval kolem 6 hod. denně a u ostatních opakovaných prodloužených pracovních poměrů byly úvazky sníženy většinou na 3 hod. denně. Pouze v ojedinělých případech na 4,25 hod. denně, zpravidla u zástupců vedoucích pracovišť. Během roku 1999 ukončilo pracovní poměr na dobu určitou 8 starobních důchodců z akademických pracovníků (Prof. Z.Kolář, Prof. V.Sadek, Prof. I.Vojtěch, Doc.J.Mlynárik, Doc. A.Skýbová, PhDr. H.Vondráčková, Dr. Z.Libichová a Doc. M.Ptáček). V roce 1999 došlo ke změně ve vedení Fonetického ústavu. Na místo ředitele ústavu za Doc. M.Ptáčka, který odešel do starobního důchodu, byla jmenována Prof. PhDr. Zdena Palková, CSc. Podobně byl jmenován ředitelem Ústavu lingvistiky a fonetiky p. Doc. Starý za Doc. Nováka, také Prof. Bláhová na archivnictví za Prof. Hlaváčka a nakonec p. Doc. Matoušek na soc.práci za Dr. Šiklovou.

3. Mzdové prostředky

Mzdové prostředky dosáhly v roce 1999 91,3% úrovně roku předchozího. Za určitý úspěch lze považovat snížení ve smyslu přepočtenosti stavu pracovníků v průměru o 10 osob. Počítáme-li s průměrnou mzdou v roce 1999 ve výši 11.100,- Kč, což je o 871,- Kč nižší než srovnání s rokem 1998, jde o úsporu ve výši 1,3 milionu. Jak konstatuje v příslušném podkladu pí Říhová, toto snížení značnou měrou přispělo k tomu, že bylo možné přistoupit k úpravě příplatků za vedení a platových tarifů vedoucích pracovníků od listopadu 1999. Výraznou položkou ve finančních fondech je 13.plat, jak naznačeno, nebyl v roce 1999 vyplacen. Toto nevyplacení představuje úsporu (proti schválenému rozpočtu mzdových prostředků z roku 1998) ve výši zhruba 10 mil Kč, k nimž je nutné připočítat další úsporu, a to pojistné z nevyplacené částky, tj. zhruba 3,4 milionu. To celkově znamená úsporu přesahující 13 mil. Kč. S odvoláním na zprávu č. 6 musím bohužel konstatovat, že i nadále zůstává Filozofická fakulta na nejnižší mzdové úrovni v rámci UK. Opakovaně jsem mluvil o nutnosti hledání jak vnějších, tak nitřních cest, mám na mysli především placené doplňkové činnosti. Dalšími prvky, jež budou muset být uvažovány v nadcházejícím období, mohou být počty doktorandů a také počet či revize počtu pracovníků na FF UK.

4. Děkanské zahraniční cesty

V souladu se slibem, jež jsem dal akademickému senátu fakulty, se nyní pokusím o souhrnnou charakteristiku svých zahraničních cest. Chtěl bych na prvním místě podtrhnout, že jejich základním posláním (přiznávám, že ne vždy úspěšným), bylo domluvit, a tedy získat zahraniční pobyty, ať už krátkodobé, nebo, což stálo vždy v popředí, dlouhodobé pro studenty a studentky FF UK. Nepřestávám zdůrazňovat formativní dosah studentských a postgraduantských pobytů, ať již vyplývaly z dohod meziuniverzitních, mezifakultních, či nadačních. Pokud jde o to poslední, musím zdůraznit význam nadace Sasakava, která umožnila celé řadě studentek a studentů, diplomantů a postgraduantských tématické pobyty na

různých místech světa, zejména západní Evropa, Mexiko, USA a Mongolsko. Tento kontrakt pokládám za neobyčejně významný a perspektivní. Z dlouhodobých pobytů pro naše studenty pokládám za nejdůležitější možnost jednosemestrového studia na soukromé Newyorské univerzitě, který byl otevřen před dvěma lety a který je s výjimkou letenky jištěn americkou stranou. Neméně významné mohou být tzv. „cotutelles“, které umožňují našim studentům dosáhnout francouzského doktorátu, jehož náklady jsou z poloviny hrazeny francouzskou stranou. Zvláště dobré výsledky v tomto ohledu můžeme konstatovat ve spolupráci naší fakulty s postgraduální Ecole des Hautes, Etudes en Sciences Sociales v Paříži (zejména filozofie, sociologie, antropologie, ale také klasická studia a francouzská literatura). Poněkud stručněji bych chtěl připomenout některé styky s hispánským světem, na nichž jsem se přímo podílel. Jde především o smlouvu s Michoakánskou univerzitou v Morelii, která posílila afiliaci našich stipendistů, užívajících finanční prostředky kulturní sekce mexického ministerstva zahraničních věcí v rámci smlouvy na ministerské úrovni. Podobným směrem se ubíralo moje jednání na ruské humanitní univerzitě v Moskvě, které vyústilo ve smlouvu o jednosemestrových pobytech našich studentů nebo postgraduátů. Naproti tomu moje cesty na území bývalé Jugoslavie rezultovaly získání míst na příslušných letních školách filologického zaměření, ať už tomu bylo v Bělehradu, Záhřebu nebo ve Skopji. Nakonec bych chtěl dodat, že Filozofická fakulta hrála svými zahraničními zájmy a dosahem klíčovou roli v rozvoji zahraničních styků celé univerzity a já jsem se ve svých cestách vždy pokoušel tuto roli naplňovat.

František Vrhel

děkan

leden 2000